

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

WAT IS VERGEVEN?

In ons taalgebruik is de uitdrukking geslopen: vergeven en vergeten. Hierdoor zijn de mensen gaan denken, dat zolang een feit nog in de herinnering leeft, het niet vergeven is. Dat is niet waar.

Vergeven is niet hetzelfde als vergeten. Wanneer je iemand iets vergeeft, dan reken je het hem niet meer aan; en als je hem ontmoet, breng je het hem niet steeds in herinnering. Dat neemt niet weg, dat het gebeurde nog in jouw geheugen kan zijn, en bij jou pijn veroorzaakt. Het heeft ook tot gevolg, dat je voortaan wat meer op je hoede bent, wanneer je hem ontmoet. Als je dat merkt, hoef je niet te denken, dat jij een slecht soort vergever bent. Het is heel logisch dat je van het gebeurde leert. Wanneer diegene dan iets dergelijks weer doet, dan treft het je minder hard dan de eerste keer. Je weet, dat hij kennelijk deze les nog niet geleerd heeft, en je kunt hem daarom ook weer vergeven - duizend keer, als dat nodig is. Ligt het op jouw weg om hem te laten ervaren dat hij zulke dingen niet moet doen, dan merk je dat vanzelf. Je zegt hem ongezoeten de waarheid, of je wordt kwaad (of allebei); er gebeurt iets, wat jij je niet voorgenomen had. Mocht je hem daarbij kwetsen, dan is hij meteen in de gelegenheid om jou iets te vergeven.

Een kind onderzoekt alles, wil alles weten en gelooft alleen wat zij zeggen die van hem houden. Wie van je houdt, liegt niet. Word als een kind: ga ervan uit dat de mens goed is zoals hij geschapen is en dat de weg terug naar de volmaaktheid voor sommigen moeilijker is dan voor jou. Bedenk dat jouw wantrouwen de hoeveelheid negativiteit in de wereld vergroot; doe wat in je vermogen ligt om die hoeveelheid zo gering mogelijk te maken. Wees nuchter; wanneer iemand misbruik wil maken van jouw streven een goed mens te zijn, dan merk je dat heus wel. Je kunt altijd besluiten bepaalde mensen niet meer te ontmoeten - je mag nooit besluiten op te houden met streven naar het goede. Kijk naar de kinderen: voor hen is de mensheid goed, maar niet iedereen is zijn vriendje. Als een kind eens agressief is, verdwijnt de agressie zodra het op de juiste manier behandeld wordt. Kijk naar kinderen en leer hoe agressie, haat en verdriet ontstaan - en veroorzaak die zelf niet. Wees zachtmoedig, maar laat niet over je lopen. Een zachtmoedig mens is niet hetzelfde als een weerloos mens. Een weerloos mens is zijn zelfvertrouwen kwijt - een zachtmoedig mens heeft daar juist veel van. Je kunt je veroorloven zachtmoedig te zijn, als je je gevoel van zelfbewustzijn ontwikkeld hebt. Door zachtmoedig te zijn, ontwikkel je je gevoel van zelfbewustzijn...

Het loon voor het volgen van Jesus is het eeuwige leven. Dat wil zeggen: iedereen die in zijn leven gekozen heeft om te handelen zoals Jesus dat voorgeschreven heeft, bereikt de vierde positieve dimensie. Hij doorbreekt de cirkelgang van karma en reïncarnatie; alle lessen die hij nog zou moeten leren worden hem kwijtgescholden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Het is heel eenvoudig om op die manier te leven, maar het is absoluut niet gemakkelijk. Het is eenvoudig, omdat je alleen maar het goede hoeft te doen. Wat verkeerd is, doe je niet. Wit is wit en zwart is zwart, recht is recht en krom is krom - een tussenweg is er niet.

"Wie niet voor mij is, is tegen mij"...

Die eenvoud maakt tegelijkertijd het leven heel moeilijk. Je plaatst jezelf niet buiten de maatschappij, maar je neemt er wel een plaats in, die opvalt. Je eet of drinkt bijvoorbeeld niets meer, dat niet goed is voor je lichaam. Dat houdt in, dat je alleen nog maar water, thee of melk drinkt en dat je alle voedsel waar suiker of andere geur- smaak- of kleurstoffen in zitten, laat staan. Op feestelijke bijeenkomsten valt dat op.

Je houdt op met het streven naar beloningen; je doet je werk zo goed als je kunt en zo lang je de huur kunt betalen en comfortabel kunt leven, streef je niet naar meer. Het is niet nodig om spartaans te gaan leven, want dat is niet goed voor je.

Je houdt op met je zorgen te maken, want dat is nergens voor nodig. Bovendien heeft Jesus zelf gezegd, dat wie op hem vertrouwt, in alle dingen verzorgd wordt. Hij zal geen geldnood kennen, geen voedselgebrek en geen zorgen. Hij weet dat iedere mens zijn eigen verantwoordelijkheden heeft en zijn eigen lessen en hij weet, dat alles goed is zoals het gaat.

In het contact met je medemensen ben je mild. Je geeft geen raad die niet gevraagd wordt. Je oordeelt niet. Je vertelt waarom je doet zoals je doet, maar je gaat er niet vanuit, dat wat jij goed vindt, door de ander overgenomen moet worden. Aan de andere kant vind je ook niet, dat jij je moet gedragen zoals een ander dat doet. Als jij een bepaalde handeling zinloos vindt, verricht je die niet, al spreekt de hele wereld er schande van.

Je laat je alleen leiden door je Liefde voor de Schepper, jezelf en je naaste. Eigenlijk is de Liefde voor de Schepper alleen al genoeg, want die Liefde houdt alles in. Alleen hebben wij geleerd onszelf en onze naaste te verwaarlozen, zodat we in ons nieuwe bestaan ons moeten leren bewust te zijn van onze eigen waarde en die van degenen die ons lief zijn. De kerk heeft ons geleerd dat onze naasten in de derde wereld wonen, maar er zijn zeer veel mensen die ons vele malen nader zijn dan zij die in een ander werelddeel wonen.

Wanneer je dit leven leidt, word je steeds gelukkiger. Je wordt steeds vrijer, in alle opzichten. Steeds minder zaken blijken van werkelijk belang te zijn. Steeds meer kleinigheden blijken grote gevolgen in zich te dragen. Je gaat inzien, dat letterlijk alles zeer betrekkelijk is, dus waarom zou je je druk maken? Je verricht je taken met steeds meer vreugde, zelfs al lijkt je dag voornamelijk uit sleur te bestaan - in de ogen van anderen. Doordat je geen haast meer hebt, krijg je overal veel meer tijd voor....

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Vele eersten zullen de laatsten zijn en vele laatsten de eersten.

Op het eerste gezicht is dit een raadselachtige uitdrukking, maar wanneer je kijkt in het licht van de eeuwigheid, komt er een ander perspectief bij.

De gelijkenis gaat over werknemers in een wijngaard. Er zijn er die 's morgens vroeg in dienst genomen zijn, er zijn er die later gekomen zijn - en er zijn er die vlak voor het einde van de werkdag gekomen zijn. Ze zijn er allemaal wanneer de werktijd voorbij is en de afrekening plaatsvindt. Allen krijgen hetzelfde loon. Degenen die het langst gewerkt hebben, vinden dat onrechtvaardig, maar de werkgever herinnert hen aan de loonafpraak en voegt eraan toe, dat ze toch niet kwaad kunnen zijn, omdat hij extra goed is voor sommige mensen...

Toen de aarde geschapen was, werden de mensen geroepen om erin te werken en zo de Schepping te hoeden. Dat hebben zij verknoeid, zodat allerlei krachten in werking kwamen, die onder andere tot gevolg hadden dat de aarde van structuur veranderde. Toen de aarde de voor ons definitieve structuur verkregen had, moest ook de mens aangepast worden aan de nieuwe omstandigheden. Hij werd sterfelijk. In zijn levenscyclus legt hij de weg af die terugvoert naar de volmaaktheid waarmee hij geschapen is.

Nu zijn niet alle mensen tegelijk aan die weg begonnen. Slechts weinigen hebben het begin van deze fase meegemaakt, toen ook de verharde planeet nog ongerept paradijselijk was. De meesten zijn later gekomen. De laatsten zijn voor het eerst geïncarneerd in de periode die wij de middeleeuwen noemen. Nu leven er dus mensen die misschien pas voor de derde keer hier zijn, en mensen die er al voor de drieduizendste keer zijn. Allen zijn op weg naar de volmaaktheid, die inhoudt, dat de mens weer onsterfelijk is.

Niet iedereen legt de weg in hetzelfde tempo af. Sommigen hebben zeer veel oponthoud door hun negativiteiten, die ze haast niet kunnen overwinnen. Hierdoor komt het voor, dat er onder degenen die het laatst gekomen zijn, zich mensen bevinden die al klaar zijn, en nu al in de vierde positieve dimensie leven - voor eeuwig. Die laatsten zijn dus de eersten geworden. Zo zijn er ook onder degenen die het eerst geroepen zijn, mensen die telkens weer een negatieve sfeer verkozen. Wanneer zij de weg terug niet weten af te leggen, zullen zij bij de eindafrekening pas hun bestemming vinden. Die eersten horen dus tot de laatsten.

Het verhaal houdt ook een geweldige troost in: allen bereiken het doel, dus ook degenen die dit niet via hun levens-leergang konden. Het lijkt voor sommigen niet rechtvaardig, maar wie zal het de Schepper kwalijk nemen als HIJ extra goed is voor sommige mensen...

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

HET HEEL AL

Wij leven op de aarde, omdat wij daarvoor gekozen hebben. Buiten de aarde kennen wij niets. Ook de positieve en de negatieve sferen die wij na ons leven ervaren, zijn op de aarde. Alles wat de mens kan ervaren, speelt zich op de aarde af.

Wij zijn in staat drie dimensies te ervaren: hoogte, breedte en diepte. Het zijn de dimensies waarin wij gewend zijn ons te bewegen en die een trillingsgetal hebben dat ligt binnen de trillingsgetallen die ons lichaam kan verdragen. Alles wat buiten die trillingsgetallen trilt, bestaat voor ons niet en is voor ons buitengewoon moeilijk voor te stellen. Toch hebben wij allemaal wel ervaring met andere dimensies. Neem een droom: alles wat in een droom gebeurt, is voor ons de werkelijkheid, zolang die droom duurt. Is de droom voorbij, dan kunnen we ons niet meer voorstellen hoe ons brein zoiets als normaal heeft kunnen accepteren. Geleerden leggen ons uit, dat een droombeeld een projectie is van de geest - en ze hebben gelijk. Wat zij zich niet realiseren, is dat alle materie een projectie is van de geest. Alles wat wij aan materie ervaren, bestaat doordat onze geest die geprojecteerd heeft, ooit.

Wanneer wij materie gaan ontbinden tot in de allerkleinste factoren, blijft alleen Energie over, in ontstellende hoeveelheden. De Energie is dus ooit samengebald tot de materie, die wij ervaren als het enige dat werkelijkheid is.

Wat wij in een ver verleden tot onze werkelijkheid geprojecteerd hebben, kunnen wij met dezelfde geestkracht veranderen. Net zoals wij in een droom die werkelijkheid kunnen wijzigen, door vanuit het dagbewustzijn energie aan te voeren, zo kunnen wij de dagelijkse werkelijkheid veranderen door vanuit het onder/bovenbewustzijn Energie in te voeren. Dat is niet moeilijk, maar vereist Inzicht.

Alles wat wij kunnen dromen en kunnen bedenken, is echt mogelijk. Onze geest is niet in staat iets te verzinnen wat onmogelijk is. Wie zich een droom herinnert, verbaast zich er wel eens over, dat hij zich in zijn droom nergens over verbaast. Vliegen, zwemmen zonder nat te worden, in een put vallen en geen benen breken - alles wordt als vanzelfsprekend en logisch geaccepteerd door ons brein.

Wie last heeft van een steeds terugkerende nachtmerrie, kan die veranderen. Hij moet dan overdag, bij vol bewustzijn, zich die droombeeld voor beeld voorstellen. Wanneer hij komt bij de scène waar het verkeerd gaat, verandert hij die beelden met zijn voorstellingsvermogen zo, dat het een fijne droom wordt. Dat moet hij twee keer achterelkaar doen; de tweede keer gaat het een stuk eenvoudiger dan de eerste keer. Wanneer die droom dan weer komt, blijkt hij anders te verlopen dan vroeger. Is hij nog niet perfect, dan moet hij weer overdag behandeld worden, net als de eerste versie. Het vergt enorme geestkracht (dus: veel water drinken en goed diep ademen!), maar het helpt gegarandeerd.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Net zoals wij kunnen ingrijpen in de dimensie van de droom door vanuit een krachtiger dimensie invloed uit te oefenen, zo kunnen wij ook de dagelijkse gang van zaken beïnvloeden vanuit een krachtiger dimensie, die ons ook ter beschikking staat.

Iedereen heeft wel eens meegemaakt dat een gebeurtenis waar hij erg tegenop zag, heel anders verliep dan hij verwachtte. Hoogstwaarschijnlijk heeft hij zich die gebeurtenis heel vaak vantevoren voorgesteld op de manier die hij onprettig vond, en daarbij heel sterke gevoelens van angst gehad. Met die combinatie van verbeeldingskracht en gevoel heeft hij die gebeurtenis zó beïnvloed, dat de werkelijkheid zich wijzigde.

In feite is het volgende gebeurd: door de sterke gevoelens die hij uitzond, trok hij de aandacht van zijn Begeleider en doordat hij daarbij in beelden dacht, kon zijn Begeleider meteen zien, waar het om ging. Aangezien deze in de dimensie verkeert waar het overzicht is, kan hij aan de toekomst "sleutelen".

Eenvoudiger is het wanneer iemand zich een gebeurtenis voorstelt als heel prettig en daarbij gevoelens van grote blijdschap heeft. Wanneer het toegestaan is, zal een Begeleider zeker zoiets voor hem "organiseren", want het is een grote vreugde voor een Begeleider een mens gelukkig te zien. En als het niet is toegestaan, dan heeft de mens toch een heel positieve houding gekregen, wat alleen maar in zijn voordeel kan werken.

Hoe positiever iemand is, des te hoger is zijn trillingsbereik. Hoe hoger het bereik is van een mens, des te meer kan hij verdragen uit een hogere dimensie. Hoe meer iemand kan verdragen uit een hogere dimensie, des te sterker zijn de Krachten, die hem ter beschikking staan. Uiteindelijk staan zelfs de Krachten die de zuivere Energie zijn, die Scheppingskrachten genoemd worden, de mens ter beschikking. Dan kan iedereen de werkelijkheid beïnvloeden en veranderen, zonder daarin belemmerd te worden door lessen die hij nog moet leren of negatieve herinneringen en verwachtingen. Voordat je nu denkt, dat het dan wel een vrolijke chaos zal worden op onze planeet, kan het geen kwaad even te bedenken, dat die toestand pas mogelijk is, wanneer iedereen - zonder uitzondering - volkomen positief is. En chaos is negatief...

Wat buiten ons trillingsbereik is, bestaat voor ons niet. Dat is een heel belangrijk gegeven, want het verklaart veel. Het verklaart bijvoorbeeld hoe het komt, dat de één absoluut niet ziet, wat de ander juist opvalt. Trillingsgetallen veranderen namelijk met jouw stemming. Hoe hoger jouw stemming is, des te hoger is jouw trillingsgetal - en omgekeerd. Als je hooggestemd bent, kun je de lager trillende dingen nog wel waarnemen, maar ze vallen je niet meer op. Dan zie je iemand die er een slecht humeur op nahoudt, gewoon over het hoofd - tenzij hij speciaal je aandacht trekt. Omgekeerd is het ook zo: als je laaggestemd bent, valt zelfs het mooie weer je niet op.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Hoe verder de trillingsgetallen uitelkaar liggen, des te moeilijker zijn ze voor elkaar waar te nemen. Buiten een bepaald bereik is dat zelfs onmogelijk. Daardoor kunnen wij bijvoorbeeld niet onze Begeleider waarnemen, want die trilt op een veel te hoog getal voor ons. Wie denkt dat hij wel eens een Begeleider gezien heeft, vergist zich. Hij heeft òf gedroomd, òf hij heeft een verschijnsel uit een negatieve sfeer gezien. Begeleiders komen uit de sferen der engelen en zijn altijd onwaarneembaar voor mensen.

Het Heel Al is veel voller dan wij denken. Ieder hemellichaam is bewoond - en er zijn veel en veel meer hemellichamen dan wij wel weten.

Sterren en planeten

Ieder hemellichaam is bewoond. Kometen en dergelijke zijn geen hemellichamen. Er zijn planeten waarop het leven zich net zo als op de aarde afspeelt, maar er zijn er ook, waarop zich heel afwijkende situaties voordoen. Ook zonnen en sterren zijn bewoond, maar daarop bevinden zich Scheppingen die wezenlijk anders zijn dan de mensen, de dieren en de natuur waaraan wij gewend zijn.

Bij alle verschijnselen staat voorop, dat zij veroorzaakt zijn door de Liefde. Ook al zouden zij volkomen negatief zijn, toch kan het negatieve alleen iets nieuws veroorzaken, doordat het zelf ook uit de Liefde voortgekomen is. Zodra iets geen spoor van Liefde meer in zich heeft, houdt het op te bestaan en is er nooit geweest.

Sterren

Op de sterren (zonnen) is de Energie zo sterk, dat daar alleen wezens uit de hemelsferen kunnen zijn. Zij ervaren die hemellichamen zoals wij de aarde ervaren. Zij hebben daar huizen, rivieren, bossen, zeeën, bergen, dalen, kortom, alles wat wij hier kennen, is daar ook aanwezig - behalve dieren. Die Scheppingen zijn volmaakt, zonder dat er ook dieren aanwezig zijn.

De schepselen daar noemen wij engelen. Wij zijn geneigd engelen hoger te achten dan onszelf, maar dat is verkeerd. Geen enkel schepsel is van een andere kwaliteit dan welk ander schepsel ook. Ieder wezen heeft de gestalte gekregen, die bij zijn taak hoort en iedere taak is erop gericht de Schepping te hoeden. Er is geen hoog of laag en geen meer of minder. Er zijn Schepselen.

De taken van degenen die de sterren bewonen, verschillen net zo van elkaar als de taken van degenen die de planeten bewonen. De Schepping die ons is toevertrouwd heeft nodig dat er mensen zijn die alleen hun eigen stoep veggen, maar ook, dat er mensen zijn die overzicht hebben en een heel werelddeel verzorgen. Zo is dat ook bij de engelen. Er zijn er die als taak hebben hun eigen bestaan te verzorgen en er zijn er die een melkwegstelsel onder hun hoede hebben - en geen enkele taak is van groter belang dan een andere taak.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wel is het zo, net als op aarde, dat wie overzicht heeft, raad kan geven aan wie dat niet heeft. Dat is niet belangrijker, dat is alleen anders.

De Hemelsferen

De eerste hemelsfeer waar wij meer van mogen weten, wordt over het algemeen de vijfde positieve sfeer genoemd. Dat heeft twee oorzaken: wij kennen al vier positieve aardesferen en tellen gewoon door; en er zijn vier hemelsferen waarover wij niet mogen weten.

In deze sfeer is het de taak van de engelen de ster waarop zij wonen te verzorgen. Voor hen is er geen verschil met het leven op een planeet waarop de mensheid positief is, behalve dat er geen dieren zijn. Zij hebben geen taak ten opzichte van mensen of andere schepselen op andere hemellichamen en hebben daar ook geen invloed op.

Een gedeelte van deze sfeer is afgescheiden. Daar bevinden zich de hospitalen, waar de schepselen verzorgd en bewaakt worden die uit de negatieve sferen verlost zijn. Zij worden daar door Begeleiders en andere engelen uit de hoogste sferen verpleegd, tot zij weer positief zijn.

Ten opzichte van de mensen is er nog een verschil: zodra er in een engel ook maar de minste negativiteit begint te ontstaan, verdwijnt hij. De trillingen op de sterren zijn namelijk zo hoog, dat negativiteit daar onmogelijk is. Op het moment dat het begint te ontstaan, verdwijnt de engel, om zijn bestaan elders voort te zetten.

Op de sterren vindt geen ontwikkeling plaats; alles is goed zoals het is - en dat blijft zo tot het Einde.

Wie negatief is, kan daar dus niet zijn. Die bevindt zich dan in de eerste negatieve sfeer van een van de planeten die nog niet de volmaaktheid hervonden hebben. Van daaruit volgen zij de ontwikkelingsgang van de mensen, totdat zij weer volmaakt zijn en dus de hoge trillingen kunnen verdragen voor welke zij geschapen zijn. Op het moment dat zij van sfeer veranderen, verdwijnt voor hen de herinnering aan wat daarvoor geweest is, en begint hun leven als mens. De andere engelen missen hem niet; doordat hij negatief werd, konden zij hem niet meer waarnemen. Doordat herinneringen aan iemand verbonden zijn aan de persoon zelf, konden zij zich hem niet meer herinneren en had hij voor hen nooit bestaan. Kwam hij weer terug, dan was hij nooit weggeweest, want de negatieve periode is voor hem zowel als voor de anderen onwaarneembaar, dus onbestaanbaar. Aangezien zij de tijd niet meten, kan er ook geen lacune in zijn. Wat er niet is, bestaat niet. Wat er wel is, kan daar altijd waargenomen worden, al bevindt het zich aan de andere kant van de ster.

Er is nog een verschil, dat alleen voor mensen waarneembaar zou kunnen zijn. Tot de vaardigheden die de engelen van de eerste hemelsfeer ter beschikking staan, behoort ook een vorm van creativiteit, die veel uitgebreider is dan die de mens kent.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Door hun intense trillingskracht is hun scheppend vermogen zó sterk, dat wat zij zich wensen, gestalte krijgt. Nu is de Schepping volmaakt - wat niet wil zeggen dat er geen uitbreiding mogelijk zou zijn. Net als op de aarde, waar de eerste grammofoon volmaakte muziek liet horen en de tweede ook en de derde ook en de hi-fi ook en de CD ook en wie weet wat er nog komt, ook, zo worden in de eerste hemelsfeer kunst, techniek en alle andere vaardigheden voortdurend uitgebreid - en ze zijn steeds weer volmaakt.

Nu is het niet zo, dat zij daar in hun luie stoel zich zo'n beetje zitten te amuseren met wensspelletjes. Om een wens gestalte te doen krijgen, is zo'n gigantische hoeveelheid Energie vereist, dat alleen de Leiders die kunnen opbrengen. Voordat zij zich hiertoe zetten, is er een heel team zeer lang zorgvuldig bezig geweest met het idee, de constructie, het doel en de samenstelling van het nieuwe. Pas wanneer het aan de hoogste eisen voldoet, zet de leider zich aan het produceren van de nodige Scheppingskracht. Ook hierdoor blijft alles volmaakt, tot aan het eenvoudigste plantenschepje toe.

Men gebruikt er dus geen grondstoffen. Er wordt niet gebouwd met stenen, maar met gewenste vormen. Het geheel wordt gevormd, het wordt niet opgebouwd met onderdelen. De grond wordt met rust gelaten; er wordt niet naar olie geboord, naar kolen gedolven of naar edelstenen gegraven. Toch zijn er de mooiste sieraden, vervaardigd uit de kostbaarste stoffen. Die sieraden zijn er niet zomaar voor de aardigheid, maar ze hebben een doel. Het zijn herkenningstekens die te maken hebben met de taak van de drager. Iedere verandering gaat gepaard met een plechtige inwijding, waarbij het nieuwe teken op de drager bevestigd wordt. Het oude teken wordt weggenomen en lost op in de ether.

Men eet er zelden. Soms neemt men een vrucht, maar een echte maaltijd hoort niet tot de dagelijkse bezigheden. Wanneer er een grote plechtigheid is, dan wordt die geopend met een maaltijd voor de genodigden. Dan zijn er groenten, fruit, sausen en gebaksoorten, vervaardigd door het mengen en roeren van in de natuur aanwezige dingen. Niets wordt verhit, men gebruikt er nooit vuur of een andere warmtebron.

De Hoogste Sferen

De schepselen in de hoogste sferen besturen de Schepping. Zij incarneren soms, om op een bepaalde planeet de mensheid een positieve impuls in het dagbewustzijn te geven, maar meestal houden zij zich bezig met het zenden van energie van de kwaliteit die op dat moment nodig is, naar de planeten die daar behoefte aan hebben. Uit deze sferen zijn ook de Begeleiders afkomstig, die zich geofferd hebben om een mens te begeleiden gedurende diens negatieve fase in zijn bestaan.

Het is zwaar werk, zich te verdiepen in een negatieve persoonlijkheid en er is uitzonderlijk veel Liefde voor nodig om dit vol te houden. Zij hebben dan ook altijd een voor hen speciaal geschapen plaats waar zij zich terug kunnen trekken en hun verdriet verwerken.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Planeten

Alle planeten hebben een Schepping die te vergelijken is met die van de aarde. De Mensen kunnen groter of kleiner zijn, maar ze hebben allen dezelfde gestalte, want allen hebben ze de gelijkenis met de Gestalte van de Schepper gekregen. Wat heel verschillend kan zijn, is het getal waarop de materie trilt. Er zijn planeten die hetzelfde trillingsgetal dragen als de onze, maar er zijn er ook, die daar enorm van verschillen. Sommige verschillen zo sterk van de onze, dat wij ze helemaal niet kunnen waarnemen en andere verschillen minder, zodat wij er een gedeelte van kunnen waarnemen. Van de maan kunnen wij bijvoorbeeld wel de kern zien en voelen, maar de begroeiing en de levende wezens vallen buiten ons waarnemingsvermogen. Het is een aardige gedachte, te weten dat de aardse astronauten op de bodem van een diepe zee gestaan hebben, waarin zich allerlei zwemmende dieren bevonden - waarvan sommige dwars door hen heengegaan zijn...

Wanneer wij in staat zouden zijn het leven op alle planeten waar te nemen, dan zouden wij versteld staan over de verscheidenheid van mogelijkheden om te leven en te bestaan. Uit observaties is gebleken dat leven op Mars onmogelijk is - voor ons. De elektrische "stormen" zijn dezelfde Energie als de lucht die wij inademen en vormen voor de mensen daar de bron van waaruit zij leven.

Alles wat wij waarnemen in het Heel Al is maar een gedeelte van wat er is, namelijk dat deel dat een trillingsgetal heeft dat binnen ons bereik is. De ringen van Saturnus bijvoorbeeld maken deel uit van de planeet zelf, maar de materie waarmee zij verbonden zijn, onttrekt zich aan ons waarnemingsvermogen. Dat zij in beweging zijn, toont slechts aan dat een "schil" van deze planeet in beweging is. Het zegt niets over de eventuele onrust op de oppervlakte van die wereld, want die kunnen wij niet waarnemen.

Ook het verstrijken van de tijd verschilt per Schepping. Op sommige planeten verstrijkt de tijd helemaal niet, doordat hij niet gemeten wordt. De dagen en nachten wisselen elkaar af, zonder dat ze geteld worden. Ook op de maan is dat zo. Het is kenmerkend voor Scheppingen die de volmaaktheid verworven of behouden hebben. Aangezien daar niemand haast heeft, is er geen enkele noodzaak, de tijd te meten. Er is daar zelfs geen woord voor. (Net zoals er op deze wereld in de streken waar het weer niet belangrijk is, omdat dat altijd van dezelfde kwaliteit is, geen woord bestaat voor "het weer", terwijl in onze streken over bijna niets anders gesproken wordt). Alleen waar nog negativiteit is, meet men de tijd. Dat komt, doordat men daar in de beperking van een stoffelijk lichaam moet leven, dat maar een korte periode houdbaar is. Daardoor begint elk zijn nieuwe leven met een gevoel van haast en het besef van de begrensdheid van zijn levensduur. Wanneer de negativiteit overwonnen is, zodat men de hoge trillingen van de eeuwigheid weer kan verdragen, begint het leven dat duurt tot het Einde, wanneer alles wat geschapen is, weer terugkeert tot zijn oervorm, de pure Energie, die de Liefde is, die de Schepper is.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Het kan niet gezegd worden, hoelang dat nog zal duren, want tijd is dan geen begrip meer. Alles is dan altijd zo geweest, zal altijd zo blijven - en wanneer het Einde daar is, zal het nooit bestaan hebben.

En dat is goed.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

DE GEESTELIJKE WERELD

Wij zijn geneigd, alle schepselen in de geestelijke wereld "engelen" te noemen. Er zijn onnoemelijk veel engelen, maar er zijn ook onnoemelijk veel andere schepselen, waarvan sommigen wel eens door helderzienden worden waargenomen. Doordat die niet wisten wat zij zagen, ontstonden er de verhalen over kabouters, feeën, elfen en al die andere figuren uit de sprookjeswereld.

Er bestaan twee soorten invloed op onze wereld: die vanuit de positieve geestelijke wereld, en die vanuit de negatieve geestelijke wereld.

Alles wat in onze wereld positief is, wordt bewaakt en verzorgd door iemand in de positieve geestelijke wereld. Dat is noodzakelijk, want wij doen het niet. Wij maken wel gebruik van de mogelijkheden - wat ook de bedoeling is - en vergeten vervolgens er voor te zorgen, dat die mogelijkheden niet uitgeput raken.

Wanneer wij voor iedere boom die we vellen een nieuwe zouden planten, zouden we eindeloos hout kunnen gebruiken - wij hakken hele wouden om, en veroorzaken zo woestijnen. Wanneer wij persoonlijk erop zouden toezien dat wij zelf ons water niet vervuilen, zouden wij tot in eeuwigheid uit de rivieren kunnen drinken, maar wij vergiftigen ons eigen bestaan... Wanneer wij waterleidingen naar de derde wereldlanden zouden aanleggen, zou er geen hongersnood meer zijn - maar het levert geen geld op, dus dat doen wij niet.

De geestelijke wezens die de bronnen bewaken en verzorgen (iedere rivier begint nog steeds als zuiver drinkwater) hebben een gestalte die doet denken aan een berg. Zij omhullen met hun "voet" de punten waar het water aan de oppervlakte komt en doen niets anders dan vierentwintig uur per etmaal hun energie schenken aan het water. Daardoor hebben de rivieren de zelfreinigende werking, die wij zo verschrikkelijk op de proef stellen. De grootte van deze wezens is afhankelijk van de hoeveelheid water die zij moeten verzorgen. Hoewel zij zich, net als echte bergen, zelden verplaatsen, kennen zij wel gevoelens. Zij ervaren vreugde, verdriet of woede, al naargelang de mens hun werk waardeert, negeert of verpest. Er is veel verdriet en woede bij de bronnen... toch blijven de wakers hun taak verrichten, tot het Einde der tijden.

Ook gewassen hebben hun verzorgers. Zij hebben de gestalte van een kaarsvlam, ongeveer een halve meter hoog. Zij schenken energie aan alles wat groeit, zodat niet iedere gifwolk meteen dodelijk is voor de natuur. Zij verzorgen de herstelkracht van gewassen en kunnen communiceren met mensen die van planten houden. Dat gaat soms over grote afstanden: wanneer in Afrika grote droogte heerst, kan iemand in Europa een idee te binnen geschoten worden over wat daar de oorzaak van is, en wat er eventueel aan te doen is.

Schepselen in de geestelijke wereld kunnen niet ingrijpen in de stoffelijke wereld, maar zij kunnen wel de mensen die daarvoor open staan, beïnvloeden. Meestal echter beperken zij zich tot de gewassen en mensen die zich binnen hun feitelijke bereik bevinden, en worden de grote daden verricht door de Begeleiders van de mensen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Het "bereik" van zo'n vlam is ongeveer negentig vierkante meter; in noodgevallen kan dat meer of minder zijn. Ook zij hebben emoties; ook zij kennen vreugde, verdriet en woede. Doordat zij beweeglijk zijn, en bewegingsvrijheid hebben, zijn zij in staat de mens te verlaten, wanneer diens handelingen tegen het leven van wat groeit gericht zijn. Zij vechten niet tegen bierkaaien. Omgekeerd komt het ook veel voor, dat iemand die grote Liefde voor de Schepping heeft, veel meer van deze wezens om zich heen heeft dan gemiddeld het geval is. Men spreekt dan wel van "groene vingers", want alles wat zich binnen hun bereik bevindt, tiert welig.

Schepselen in de geestelijke wereld planten zich niet voort. Hun aantal is constant, zij kunnen niet vernietigd worden. Dit geldt voor alle soorten wezens, ook de menselijke. Elk schepsel kent de emoties vreugde, verdriet en woede, maar in de negatieve geestelijke wereld wordt alleen woede en haat ervaren.

De lucht die wij inademen, wordt verzorgd en bewaakt door schepselen die zich op aarde bevinden op plaatsen waar geen mensen zijn, vooral op zeeën en in woestijnen. Zij hebben een gestalte die lijkt op een boom van ongeveer dertig meter hoog en twintig meter doorsnee (de cirkel die door de "takken" omschreven wordt). Zij verrichten hun werk - het schenken van energie aan de lucht - ongeveer op de manier zoals bomen dat doen; ze zijn, net als bomen, aan hun plaats gebonden. Ze bevinden zich ook in bossen, maar als er een nederzetting van mensen komt, worden ze overgeplaatst. Ze zijn namelijk niet bestand tegen de drukte en de beweeglijkheid van mensen. Dat wil niet zeggen, dat in dorpen en steden de lucht niet verzorgd wordt, integendeel. Waar mensen leven, wordt juist veel meer energie gebruikt om de kwaliteit te bewaken, juist omdat mensen zoveel energie uit de lucht moeten kunnen halen. De wezens die deze taak hebben, zijn heel beweeglijk en verplaatsen zich vrij door de lucht. Zij hebben een gestalte die vergelijkbaar is met het blad van een kastanjeboom, maar dan dikker en groter, ongeveer een halve meter lang. Zelfs in de meest vervuilde streken blijven zij hun taak verrichten, zodat de mens kan blijven ademen. Alleen in huis komen zij niet voor; wie wil weten hoe de lucht wordt als die niet verzorgd wordt, moet zich maar eens een maand in een hermetisch afgesloten huis verstoppen.

Er wordt ontzettend veel aandacht en kracht besteed aan het welzijn van de mens. Behalve de geestelijke wezens, die wij over het algemeen niet kunnen waarnemen, zorgen ook alle gewassen ervoor, dat wij in leven kunnen blijven. Alle bomen, planten en bloemen helpen de lucht te reinigen - alleen de mens zelf vindt dat over het algemeen niet zo nodig. Waterplanten helpen bijvoorbeeld mee, het water zuiver te houden, maar de mens stelt daar zo weinig prijs op, dat de meeste waterplanten nu ziek zijn, en hun taak niet naar behoren kunnen verrichten.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Deze schepselen, die de aarde, de lucht, de planten en het water voor ons bewaken, kunnen wel elkaar waarnemen en hun Leiders, maar niet wat zich verder nog in de geestelijke wereld afspeelt. Zij kunnen voelen en nadenken, maar communiceren kunnen ze alleen met hun Leiders. Zij hebben geen woorden, maar zenden impulsen uit en ontvangen die - net zoals wij kunnen denken, zonder daarbij woorden te gebruiken.

Engelen

De engelen van wier bestaan wij mogen weten, bevinden zich, behalve in de geestelijke aarde-sferen, in drie sferen op de sterren. Net zoals dat bij de mensensferen het geval is, bevinden de engelensferen zich tegelijk op dezelfde plaats, en kunnen de bewoners elkaar niet allemaal waarnemen. Over het algemeen geldt dat de hogere wel de lagere, maar de lagere niet de hogere kunnen waarnemen, al is dit niet een wet van Meden en Perzen.

Een verschil is ook, dat de lagere sferen niet ontstaan zijn als gevolg van negativiteit. Dit was de manier zoals de Schepper zag dat het goed was.

Vanuit de engelensferen worden de mensensferen begeleid. Zo lang dat nodig is, heeft iedere mens zijn Begeleider uit de zesde sfeer. Mensen en werelden die volmaakt zijn, worden begeleid vanuit de hoogste sfeer.

In de vijfde sfeer bevinden zich de hospitalen voor de geesten die in de negatieve sferen misvormd zijn. Die worden daar verzorgd door engelen uit de hogere sferen, tot ze weer mens kunnen zijn, en worden dan naar de eerste positieve sfeer gebracht, om daar een scholing te ondergaan.

Behalve dat er in de zesde sfeer talloze engelen zijn die zich offeren om een mens door zijn negatieve periode heen te leiden naar de volmaaktheid, zijn er in die sfeer ook, die van tijd tot tijd als mens geboren worden, om vanuit het leven zelf de Schepping een positieve impuls te geven. Meestal vallen ze niet op, omdat ze over het algemeen geen vooraanstaande plaats innemen. Ze leven gewoon als arbeider of huisvrouw, met net zulke problemen als alle andere mensen - alleen zijn zij niet "stuk" te krijgen door het lot. Nu zijn er gelukkig ook "gewone" mensen die zelfs in de bitterste omstandigheden blijmoedig blijven, zodat dat feit niet als norm kan dienen; er is geen mens, die een mens kan onderscheiden van een engel.

Engelen die vrijwillig incarneren, hebben het moeilijker dan mensen in dezelfde omstandigheden. Zij hebben namelijk geen negatief verleden, en kunnen daardoor niet begrijpen, dat mensen soms zo negatief zijn als ze zijn. Ze zijn, zeker in hun jeugd, nauwelijks opgewassen tegen leugens en bedrog, of welke andere te verbeteren karaktereigenschappen de mens ook tonen kan. Wanneer ze wat ouder zijn, leren ze die wel herkennen, zodat ze er beter tegen kunnen - maar echt wennen doet het nooit. Toch onderscheiden ze zich niet echt van menselijke mensen, want ook die kunnen volmaakt zijn en daardoor precies dezelfde gevoelens hebben. Alleen hebben mensen het - betrekkelijke - voordeel, dat ze zelf ook negatief geweest zijn, en daardoor anderen kunnen navoelen en begrijpen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Een heel enkele keer treedt een Begeleider op als mens. Wanneer dat noodzakelijk is, verschijnt hij in onze dimensie, en onderscheidt zich dan in niets van andere mensen. Soms doet hij dit om "zijn" mens te redden uit levensgevaarlijke omstandigheden, soms om van mens tot mens een gesprek te voeren dat noodzakelijk is, omdat hij vanuit de geestelijke dimensie niet goed kon doordringen. Dit gebeurt ook - vooral - bij mensen die op de verkeerde weg zijn, zodat het niet gebeuren kan, dat iemands leven zonder waarschuwing voorbij gaat. Niemand heeft dat door, want een Begeleider kan zich even goed vertonen als dronkelap, of als psychotherapeut. Het komt maar heel zelden voor dat iemand na zo'n gesprek het gevoel heeft, dat er iets gebeurd is, wat eigenlijk helemaal niet kan. Na zo'n situatie verdwijnt de Begeleider weer in de geestelijke dimensie. Mocht het nog eens nodig zijn, dan komt hij weer, maar nooit meer in dezelfde gestalte.

Mensen die vanuit de vierde positieve dimensie iemand begeleiden, is het niet toegestaan, zich te manifesteren in onze dimensie. Wanneer dat nodig is, vertonen zij zich in een droom; verder mogen zij niet gaan.

De dimensie van de engelen kenmerkt zich onder andere daardoor, dat er geen negativiteit kan bestaan. Engelen kunnen niet nu eens overwegend positief zijn, en dan weer eens overwegend negatief. Zij zijn positief - of zij zijn er helemaal niet. Van de engelen die negativiteit kunnen waarnemen, doordat ze een taak hebben ten opzichte van de mens, zijn er tallozen, die het gevoel kregen, dat die negativiteit wel iets aantrekkelijks had. Op hetzelfde moment dat ze dat voelden, bevonden ze zich niet meer in een positieve, maar in een negatieve sfeer. Dat is geen straf, maar een gevolg van wat zij veroorzaakten. Het is onmogelijk dat zich in een van de positieve sferen ook maar de geringste zweem van negativiteit bevindt, en zelfs het aantrekkelijk achten van iets negatiefs veroorzaakt de afwezigheid van degene die die gedachte toeliet.

De meeste engelen wie dit overkomen is, hebben een cyclus nodig van drie mensenlevens om weer de trillingen van hun eigen sfeer te kunnen verdragen. Er zijn er echter ook, die zich niet aan de aantrekkingskracht van het negatieve kunnen onttrekken, en zo al duizenden jaren het kwaad in de wereld helpen versterken. Zij zijn het ook, die de herinnering aan hun val neergelegd hebben in verhalen als die over Lucifer en Michaël, want zij waren afkomstig uit de zevende sfeer, van waaruit de Schepping begeleid wordt. Vooral in het begin hadden zij herinnering aan de oorzaak van hun ellende en hebben die in woorden vastgelegd. Hun wanhopige pogingen om zich aan hun oorspronkelijke sfeer vast te klampen, hebben zij ervaren als een geweldige strijd tussen hemelse machten, maar in feite was er geen strijd - behalve dan in henzelf.

Engelen die een mens begeleiden, hebben het zwaar. Het is voor hen heel moeilijk om negativiteit waar te nemen, maar zij zien wel onmiddellijk de mogelijke gevolgen van iedere daad die "hun" mens verricht. Hun taak is het, voortdurend positieve impulsen te schenken, zodat de mens op creatieve gedachten kan komen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

In overleg met andere Begeleiders tracht hij ontmoetingen te organiseren of juist te voorkomen, alles met het doel, de mens het goede te kunnen laten kiezen. Het is voor hem echter onmogelijk om vanuit zijn dimensie in te grijpen in de stof. Bevindt een mens zich in levensgevaar, terwijl zijn tijd nog niet is gekomen, dan wordt hij gered. Niet door zijn Begeleider, want die kan niet in de stof ingrijpen, maar - op zijn bed - door de Kracht van de Schepper ZELF - onafhankelijk van het feit of die mens nu gelovig is of niet.

Wanneer een mens een positief levensdoel heeft (onafhankelijk van zijn overtuiging of beroep), dan heeft zijn Begeleider het een stuk gemakkelijker. Zo iemand staat wijd open voor positieve impulsen en laat zich veel vlugger beïnvloeden door zijn ingevingen. Het is voor de Begeleider een feest als de mens een positief levensdoel kiest. Er is dan een sterke vorm van samenwerking ontstaan, ook al heeft de mens daar meestal geen flauw idee van. Er kunnen dan vanuit de geestelijke dimensie van de aarde zelfs experimenten gedaan worden, om te weten te komen, hoe ver de gevolgen van de impulsen kunnen gaan. Vaak heeft de Begeleider daarbij hulp van mensen uit de vierde positieve dimensie, die het voordeel hebben, in de aardesfeer te hebben geleefd en daardoor uit eigen ervaring kunnen putten. Degene met wie geëxperimenteerd wordt, beleeft een leuke tijd. Er gebeuren allerlei dingen die normaal niet voorkomen, zoals een hele reeks ontmoetingen met mensen die hij al jaren niet gezien had, of een vakantie in een land dat het enige droge plekje in dat werelddeel blijkt te zijn, of uit een hele serie gebruiksvoorwerpen heeft hij precies het enige uitgezocht waar niets aan mankeerde - en ga zo maar door. Veel en veel zwaarder is het voor de Begeleider van een mens met een negatief levensdoel. Niet alleen is die praktisch afgesloten voor zijn impulsen, maar ook is de kans groot op insluipers en lifters - en daarbij is een Begeleider machteloos. Wanneer een negatieve mens sterft, onderneemt zijn Begeleider nog één poging om hem het Licht te doen kiezen, maar als de mens weigert, kan hij daar niets meer aan doen. De mens kiest dan negatief en is daardoor voor zijn Begeleider onzichtbaar geworden.

Toch blijft de taak van de Begeleider bestaan. Hij kan de mens niet meer waarnemen, maar hij weet in welke dimensie die zich bevindt. Nu moet hij zich in die dimensie begeven, om zijn beschermeling te zoeken. Dat zou onmogelijk zijn, want hij kan absoluut niets zien in dat duister, ware het niet, dat er heel veel Begeleiders op die manier op zoek zijn. Gezamenlijk zijn ze in staat, bij hun verenigde Licht, iets te zien. Helaas zijn de mensen in de negatieve sferen geneigd juist voor dat Licht weg te kruipen, zodat de Begeleiders soms duizenden jaren nodig hebben voor ze iemand vinden en naar het Licht kunnen ontvoeren.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wanneer er iemand op de aarde leeft die zó volmaakt is, dat hij macht heeft over het negatieve, is het mogelijk dat het Licht van Zijn Aura doordringt tot in de negatieve sferen. Waar hij zich bevindt, kunnen de zoekende Begeleiders ineens zien, en worden talloze mensen gevonden en naar het Licht gebracht.

De dood

Het sterven is een proces, dat bij iedereen hetzelfde verloopt. Het maakt niet uit of je door een ongeval, een ziekte, moord of ouderdom sterft, voor iedereen verloopt het sterven op dezelfde manier en in hetzelfde tempo.

Eerst krijg je de zekerheid, dat je sterft. Dat is een flits van weten, waardoor je in de gelegenheid wordt gesteld, afscheid te nemen en orde op zaken te stellen. Ook wanneer je op weg gaat om een ongeluk te krijgen, is er een moment, waarop je weet, dat je niet meer terugkomt. De meeste mensen duwen dat gevoel weg, omdat ze er geen raad mee weten. Daarom wordt ook aan de meest geliefde dit weten gegeven; hoe vaak hoor je niet: "Ik wist, dat er iets zou gebeuren - ik voelde het, toen hij weg ging..." Dan, nog voor er voor de mens iets waarneembaar is, begint het etherlichaam zich af te tekenen in de aura en vorm te krijgen. De aura wordt ijler, waardoor de mens zich voelt verzwakken en slaperig wordt. Een grote loomheid maakt zich van hem meester en hij krijgt het gevoel, dat er niets meer belangrijk is op deze wereld. Nog steeds is hij in staat (als hij gezond is), alert te reageren op zijn omgeving en als hij in gezelschap is, zullen zijn metgezellen zich herinneren, dat hij absoluut niets voelde aankomen, maar juist erg vrolijk was en zorgelozer dan anders.

Doordat de aura steeds ijler wordt, vermindert de lichamelijke kracht van de mens, en wordt zijn geestkracht sterker. Hij is in staat te relativiseren en te aanvaarden wat er gebeurt, maar wanneer hij negatief is, zal hij zich heftig proberen te verzetten. Het proces is, net als een geboorte, echter niet te stuiten. Uiteindelijk is de aura opgelost en houden de lichamelijke functies op. Het etherlichaam kan zich nu losmaken van het aardse lichaam door de banden met de chakra's te verbreken. Wanneer het laatste chakra verlaten is, en het etherlichaam zich Vrij kan bewegen en verplaatsen, wordt de levenskracht uit de chakra's teruggetrokken, verzameld in een torpedo-achtig pakket en door de mond naar buiten gehaald. Dan is de aardse mens dood.

Het is onmogelijk, het leven te verlengen. Wiens tijd gekomen is, sterft. Het is wel mogelijk, het leven te verkorten. Op het moment dat de geest besloten heeft, op te houden met leven op de aarde, begint het sterven. Overigens is het verboden, op eigen gezag op te houden te leven, maar de mens is Vrij, een gebod te overtreden.

Het zal duidelijk zijn, dat iemand die ernstig ziek of heel oud is, aan het eind van zijn bestaan is gekomen wanneer hij sterft. Het proces van het loslaten van het aardse lichaam en de signalen daarvan voor de nabestaanden kunnen in zulke gevallen vaak beter opgevangen en begrepen worden dan wanneer de dood plotseling komt.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Toch, ook wanneer het leven onverwacht beëindigd wordt (zonder dat er sprake is van zelfmoord), wordt ervoor gezorgd dat het "zijn tijd" is: alle gebeurtenissen die de mens vlak voor en vlak na zijn sterven ondergaat worden in de tijd naar voren gehaald, zodat hij niet zonder meer in de schemergebieden aankomt.

Na het bovenstaande lijkt het logisch, dat moordenaars vrijuit gaan, maar zo is het niet. Je kunt weliswaar niemand doden van wie de tijd nog niet gekomen is, maar je kunt wel degelijk de schuld op je laden van de manier waarop een mens zijn sterven ervaart - de angst, de wanhoop, de haat, de schrik - en al die emoties grijpen diep in op de ziel, en kunnen de geest een verwarrend idee geven over de waarde en de kwaliteit van het leven, zodat hij in een volgend leven achtervolgd wordt door onverklaarbare angsten. Pleinvrees, watervrees, claustrofobie, achtervolgingswaan, angst voor vuur, injecties of lawaai - dit soort levenverziende angsten heeft vaak te maken met de manier waarop iemand een vorige keer gestorven is. Niet altijd, maar wel vaak.

Er zijn mensen, die tijdens een diepe bewusteloosheid ervaren, wat iemand meemaakt die gestorven is. Al naar gelang hun eigen positiviteit of negativiteit ervaren zij het Licht - of de haat. Net als bij een droom kunnen de herinneringen aan deze ervaring vervormd worden tot beelden die onbegrijpelijk geworden zijn, maar het gevoel dat bij die ervaring hoorde, blijft de rest van het leven bestaan.

Deze ervaringen ontstaan door een vergissing van de geest. Iedere mens is al talloze malen geboren en gestorven, en heeft in deze handeling dus een zekere routine opgebouwd. De geest heeft, doordat het lichaam (vrijwel) niet meer functioneerde, de indruk gekregen dat het leven voorbij is, en gaat op weg naar zijn bestemming - het Licht. Negatieve geesten zijn over het algemeen niet zo enthousiast om het lichaam te verlaten en proberen juist telkens er weer in te komen - ook al is het lichaam echt dood. Daardoor zijn de herinneringen aan het hiernamaals van bijna dood geweest zijnde mensen haast altijd positief, want zij wilden maar al te graag weer terug... De vergissing zit hem hierin, dat de geest er geen erg in had, dat het etherlichaam niet Vrij was - en hij dus zelf eigenlijk ook niet. Er staat "eigenlijk", omdat de geest in wezen een veel grotere bewegingsvrijheid heeft, dan de meeste mensen weten. Wanneer het lichaam slaapt, kan de geest Vrij gaan en staan waar hij wil, en sommigen hebben zelfs zware taken te vervullen gedurende het nachtbewustzijn van de mens - maar hierover later meer.

Dat de mens wel herinneringen heeft aan het hiernamaals, wanneer hij er tijdens zijn leven geweest is, en niet aan de tijd die hij er doorbracht voor hij geboren werd, komt doordat de herinneringen gebonden zijn aan het etherlichaam. Tijdens het aardse leven zijn geest, ziel en lichaam zó met elkaar verweven, dat alle ervaringen op elk gebied meegedeeld worden aan elk ander gebied en er gevolgen voor hebben.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Het etherlichaam

In sommige filosofieën maakt men onderscheid tussen etherlichaam en ziel. Soms gaat men zelfs zo ver, dat men de verschillende mogelijkheden en functies van de ziel tracht te duiden als afzonderlijke "lichamen". Hiermee maakt men het zich nodeloos moeilijk, te begrijpen hoe het geestelijke deel van de mens is, en wat de taken ervan zijn.

Ziel, etherlichaam en astraal lichaam zijn alle woorden voor hetzelfde: de drager van de geest. Etherlichaam is van deze de beste benaming, omdat het de materie noemt en de vorm. Zo lang de mens in leven is, heeft het etherlichaam dezelfde vorm als het lichaam, maar dan zonder gebreken. Het etherlichaam steekt iets buiten het lichaam uit; de begrenzing ervan kun je voelen, wanneer je met je hand naar je lichaam toe beweegt. Het etherlichaam is overal vier centimeter groter dan het lichaam. Het etherlichaam is voor iedereen voelbaar, anders dan de aura, die alleen voor heldervoelenden voelbaar is.

Zo lang de geest nog niet alle lessen geleerd heeft - zo lang hij dus nog niet volmaakt is - heeft hij het etherlichaam nodig, zowel op aarde als daarna. Bij elke geboorte krijgt de geest een nieuw etherlichaam. Aangezien het etherlichaam de drager is van de herinneringen en de gevoelens, begint de mens zijn nieuwe leven steeds weer als een onbeschreven blad papier, zonder herinneringen, zonder schuldgevoelens en zonder wrok. In ieder leven is hij in staat alle lessen te leren die hij nodig heeft om volmaakt te worden.

Dat wat wij onderbewustzijn of bovenbewustzijn (het is hetzelfde) noemen, is de eigen geest, met alle ervaringen uit alle levens en doden die hij meegemaakt heeft, sinds de mens zich openstelde voor het negatieve. De herinneringen aan de periode daarvoor, toen de mens nog volmaakt was, komen pas weer tot zijn beschikking, wanneer hij dat waard is.

Ondanks het feit, dat het etherlichaam vernieuwd is, en de mens bij zijn geboorte geen herinneringen meebrengt, kunnen voorafgaande levens toch een grote invloed uitoefenen op de manier waarop de mens zijn nieuwe leven ervaart. Dat komt, doordat de geest van de mens het vermogen heeft, te leren van wat hem overkomt, en het resultaat van die lessen kan toepassen in het nieuwe leven. Ook de gemiste lessen van een vorige keer blijven hem bij. Al die ervaringen kunnen er de oorzaak van zijn, dat de mens het spoor bijster raakt: de geest heeft een bepaalde houding ten opzichte van bepaalde gebeurtenissen, maar doordat de juiste herinnering niet het "dagelijks leven" ter beschikking staat, kunnen de reacties onlogisch en verward zijn.

Na het sterven

Tijdens het sterven heeft het etherlichaam zich losgemaakt van het lichaam en daardoor is ook de geest niet meer in staat, het lichaam te betreden. Het hangt van de zuiverheid van de geest af, of hij onverbreekelijk met het etherlichaam verbonden is, of dat hij er zich van kan verwijderen. Hoe zuiverder de geest is, des te minder is hij verbonden met zijn etherlichaam.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

De volmaakte geest heeft zijn etherlichaam alleen nog nodig om in de aardse dimensies te kunnen zijn. Is het de bedoeling, dat hij alleen nog maar geest is, dan lost het etherlichaam op in de ether en verdwijnt.

Direct na het sterven ervaart de mens zijn verandering van staat als iets wonderbaarlijks. Hoewel de geest zou kunnen weten, wat er gebeurt, is hij niet altijd meteen in staat zich dat te realiseren, want zijn drager van herinneringen is het etherlichaam - en daar is het de eerste keer voor, dat zo iets gebeurt. Daarom is er altijd iemand aanwezig om de gestorvene op te vangen en te vertellen wat er aan de hand is. Dan hangt het van de mens af, wat er verder gebeurt. Is hij positief, dan leidt zijn Begeleider hem naar de sfeer waar hij thuis is en waar hij een poos met rust gelaten wordt, om te bekomen van de vermoeienissen van het leven dat voorbij is. Is hij negatief, dan wordt hij alleen gelaten en zoekt zelf de sfeer waar hij bij past.

Na het sterven ervaart de mens geen tijd meer. Alles gebeurt, wanneer het plaatsvindt en de ervaring neemt geen tijd in beslag - èn alle tijd die de mens zich kan voorstellen. Iedere gebeurtenis is nieuw, al heeft hij al duizend keer plaatsgevonden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.